

- ἐπιорκία (παράβασις ὄρκου). = κηάжій.
 ВЛАТКОПРЕСТЪПНИКЪ, α. ἄρσ. Κηάζи, α. ἄρσ. (ἡ κλητ. κηά-
 ἐπίορκος (παραβάτης ὄρκου) же). ἄρχων, ἡγεμῶν, ἐξουσι-
 ВНІГА, н. θηλ. βίβλος, βιβλίον, αστής.
 δέλτος. Соуѣща кнѣгамъ. Ко καὶ κз. προθ. πρὸς.
 μανθάνω γράμματα. Ковάρный, αα, οε. ἐπιθ. πα-
 Книгохрнітель, α. ἄρσ. βιβλι- νοῦργος, μηχανητικός, ὑ-
 οφύλαξ (κοιν. βιβλιοθηκά- πουλος, δόλιος (δολομήτης,
 ριος). δολομήχανος).
 Кнѣжннкъ, α. ἄρσ. γραμμα- Ковάρнw. ἐπὶρ. πανούργως,
 τεύς (δηλ. γραμματισμένος, σοφιστικῶς, ὑπόουλως, δολίως.
 προκομμένος). Ковάρство, α. εὐδ. πανουργία,
 Кнѣжнй, αα, οε. ἐπιθ. βιβλι- πανούργευμα, μηχανή, τέχ-
 хος, βιβλιακός, ὁ ἀνήκων εἰς νασμα, σόφισμα, σκευωρία,
 τὴν βίβλον. 2) = κηήжннкъ. μηχανορῥαφία, ραδιουργία,
 (мѣжа кнѣжна [281]. ἄνδρα ὑπουλότης (δολοπλοκία, δο-
 εἰδήμονα τῶν γραφῶν, λό- λορῥαφία).
 γιον, πεπαιδευμένον). Коварствѣю, ешн. -ствовахъ.
 Кнагѣна, н. θηλ. ἡγεμονίς, γυ- = оуѣхнѣраю = κόзпсгвѣю.
 νή ἡγεμόνος. Ковчѣгъ, α. ἄρσ. κιβωτός.
 Кнажѣнїе, іа. οὐδ. ἡγεμόνευ- Ковчѣжецъ, жца. ἄρσ. (ὑπο-
 ма, ἡγεμονία (τὸ ἡγεμο- χορστ.) κιβώτιον, θίβη.
 νεύειν). Ковъ, α. ἄρσ. ἐνέδρα, ἐπιβου-
 Кнѣжескій, αα, οε. ἐπιθ. ἀρ- λή.
 χοντικός, ἡγεμονικός. Когдā. ἐπὶρ. πότε. S да не
 Кнѣжество, α. οὐδ. ἡγεμονία, ἡ когдā. μήποτε. S когдā лнво.
 ἐπικράτεια ἐνὸς ἡγεμόνος. ὅτε δήποτε, ὀπηνίκα ἄν.
 Кнѣжій, αα, ее. ἐπιθ. (κτηт.) Кόжа, н. θηλ. δέρμα, δερρίς,
 ὁ τοῦ ἄρχοντος, τοῦ ἡγεμό- δορά.
 νος. Кожаный, αα, οе. ἐπιθ. δερμά-
 Кнѣзевъ, α, о. ἐπιθ. (κτηт.) тинος.